

100 LAT CZASOPISMA

kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień

ISSN 1506-4581

WIADOMOŚCI

NR 82/2021

STRAŻY HONOROWEJ NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

Ojciec z twórczą
odwagą, s. 2

Przez rodzinę do
Serca Jezusa, s. 5

Twego panowania
nam trzeba, s. 9

Docierając do
serc, s. 30

Ukryty w odrobinie
chleba – eucharystyczna

Droga krzyżowa
(wkładka)

Ukazują się od 1921 r.
trzy razy w roku
ISSN 1506-4581

WYDAWCA

Wydawnictwo Arcybractwa
Straży Honorowej NSPJ

NAKLAD

6600 egzemplarzy

REDAKTOR NACZELNA

s. Maria Bernadeta Wysocka OVM

REDAKCJA

ks. Krzysztof Zimończyk SCJ
s. Maria Bernadeta Wysocka OVM
Natalia Gorczowska
Elżbieta Jodzińska

KOREKTA

Natalia Gorczowska

SKŁAD

Elżbieta Jodzińska

ADRES REDAKCJI

ul. Krowoderska 16, 31-142 Kraków
tel. +48 12 631 86 20

wydawnictwo@strazhonorowa.pl

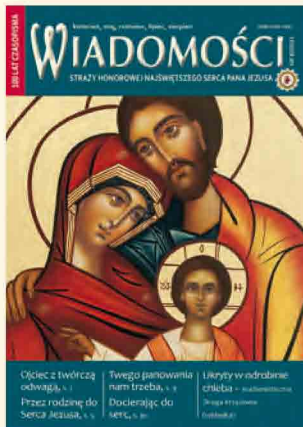
www.strazhonorowa.pl

www.strazjezusa.pl

Za zezwoleniem władzy kościelnej

Zgłoszenia na prenumeratę „Wiadomości” należy kierować na adres Wydawnictwa. Pismo utrzymuje się z ofiar Czytelników. Wszystkich, którzy współpracują z nami w szerzeniu kultu Bożego Serca i nabywają materiały strażowe, zapewniamy o stałej modlitwie w ich intencjach. Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo do skracania nadesłanych tekstów oraz zmiany tytułów.

Zdjęcia wewnątrz numeru, o ile nie napisano inaczej: Adobe Stock, Pixabay, archiwum własne.

TEMATY Z OKŁADKI

2 | OJCIEC Z TWÓRCZĄ ODWAGĄ

W ubiegłym roku obchodziliśmy 150. rocznicę ogłoszenia św. Józefa patronem Kościoła katolickiego, którego to aktu dokonał bł. Pius IX 8 grudnia 1870 roku. Aby uczcić ten jubileusz, papież Franciszek ogłosił, że 2021 rok będzie poświęcony właśnie Opiekunowi Jezusa.

9 | TWĘGO PANOWANIA NAM TRZEBA

Kościół w Polsce przeżywa tego roku podwójny jubileusz: stulecie poświęcenia bazyliki Serca Jezusowego w Krakowie, którego obchody zaplanowano na 29 maja 2021 r., oraz jubileusz drugiego poświęcenia naszej Czczynny Bożemu Sercu, którego setną rocznicę będziemy świętować 11 czerwca 2021 r.

30 | DOCIERAJĄC DO SERCA

W kwietniu 1921 r., [...] dokładnie sto lat temu, nakładem Arcybractwa Straży Honorowej NSPJ w Krakowie ukazał się pierwszy numer „Wiadomości o Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa”. Minął zatem wiek, odkąd w ręce Czytelników trafiło nasze czasopismo.

Okładka:

Święta Rodzina – ikona

- 1 Słowo Redaktor Naczelnej
- 5 Przez rodzinę do Serca Jezusa
- 13 Remedium z Bożej apteki
- 14 Koronka do Najśw. Ran Pana Jezusa – nuty
- 15 Co w duszy gra? – wywiad z Michałem Niemcem
- 19 W naszym życiu strażowym – sprawozdania
- 25 Strażowe ABC, czyli pytania do Dyrekcji
- 27 Zgromadzeni na świętej wieczerzy
- 33 Wielka nieznajoma
- 37 Entuzjastka Bożej miłości
- 38 Intencje modlitewne
- 38 Msze św. w kościele sióstr wizytek
- 39 Kalendarz liturgiczny
- 40 Zmarli członkowie Straży Honorowej NSPJ

WKŁADKA

UKRYTY W ODRÓBIE CHLEBA

Miłosierny Jezu, Zbawicielu świata! Zebrani w Twoje imię, chcemy pójść Twymi śladami i przebyć drogę męki i krzyża. Niech poruszy ona nasze serca, abyśmy uświadomili sobie, jak bardzo nas umiłował. To miłość skłoniła Cię do ofiary krzyżowej i sprawiła, że utrwaliłeś tę ofiarę na wieki, pozostając w Eucharystii.

s. M.B. Wysocka OVM
Redaktor Naczelna

NIECH ŻYJE JEZUS!

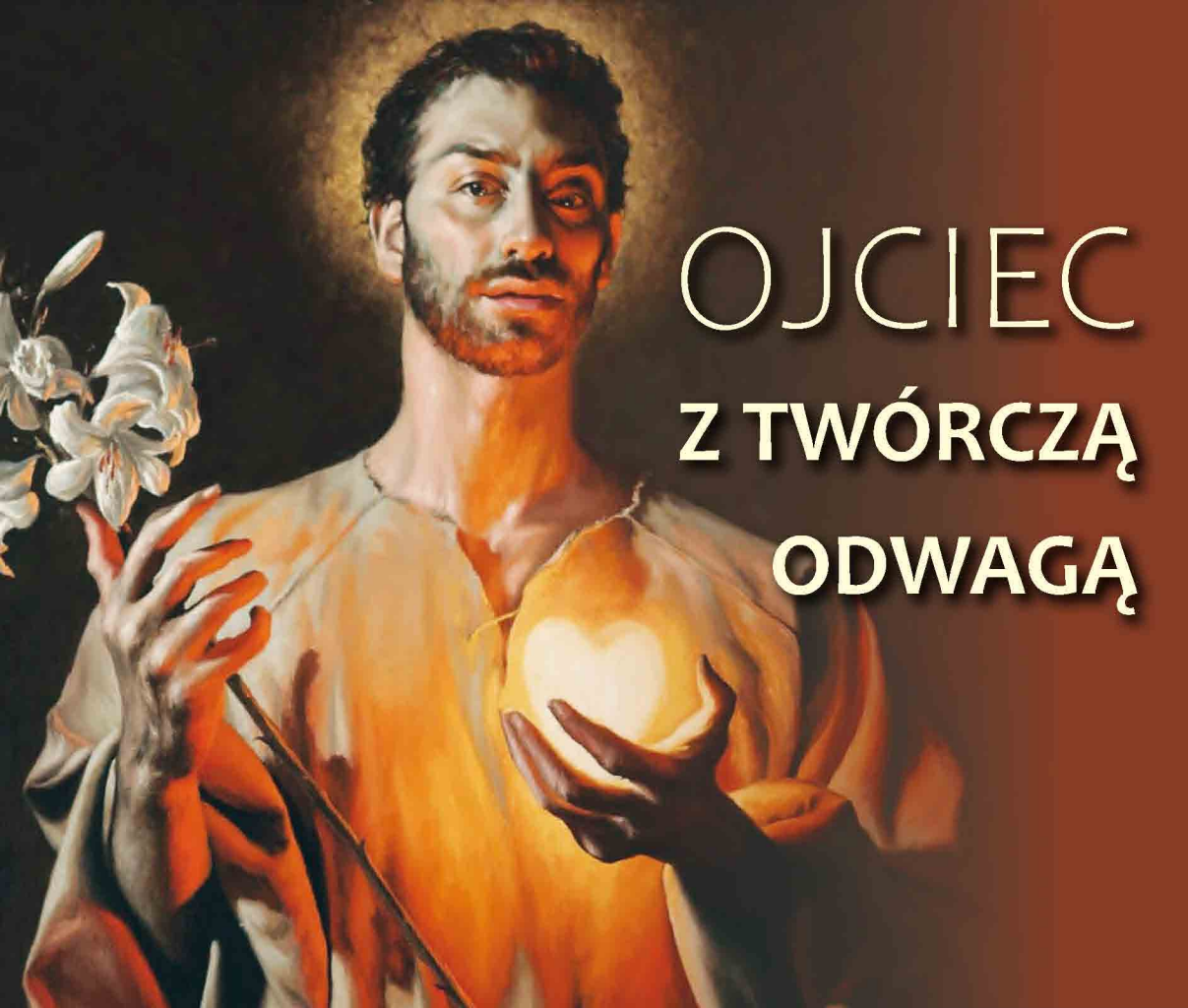
UKOCHANI CZYTELNICY,

Pod koniec minionego roku papież Franciszek ogłosił, że rok 2021 będzie poświęcony św. Józefowi oraz katolickiej rodzinie. Święty Opiekun Jezusa – patron Kościoła, jak również naszego Arcybractwa – pozostaje wciąż nieodścignionym wzorem prawdziwego ojcostwa. W swoim liście apostołskim *Patris corde* papież ukazał go jako *Ojca z twórczą odwagą* (s. 2), który potrafił „przekształcić problem w szansę”. Każda współczesna rodzina również boryka się z trudnościami dnia codziennego. Spojrzenie w świetle mistyki obłubieńczej na tę „podstawową komórkę w budowaniu cywilizacji miłości” pozwala odkryć sens i wagę intronizacji Bożego Serca w rodzinie (art. o. Martina Pradère’a *Przez rodzinę do Serca Jezusa*, s. 5). W uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa 11 czerwca 2021 r. będziemy przeżywać 100. rocznicę drugiego poświęcenia Polski Bożemu Sercu, a kilka dni wcześniej, 29 maja, 100. rocznicę konsekracji jezuickiej bazyliki mniejszej w Krakowie. Warto przypomnieć sobie przebieg tych doniosłych wydarzeń sprzed wieku (art. ks. Józefa Gawła SCJ *Twego panowania nam trzeba*, s. 9), które pozwolą lepiej zrozumieć i przeżyć ponowie-

nie aktu poświęcenia Polski w bieżącym roku. W tegoroczne świętowanie jubileuszy stuleci wpisuje się również rocznica powstania naszego periodyku, w kwietniu 1921 r. ukazał się bowiem pierwszy numer „Wiadomości o Straży Honorowej NSPJ”. Na krótką podróż przez dzieje czasopisma zaprasza dr Natalia Gorczowska w artykule *Docierając do serc* (s. 30).

W obecnym numerze przypominamy o prośbie Pana Jezusa dotyczącej propagowania koronki do Jego Najświętszych Ran (art. *Remedium z Bożej apteki*, s. 13). Być może do szzerzenia tego nabożeństwa zachęci melodia do koronki skomponowana przez Michała Niemca. Rozmowa z kompozytorem odkrywa, co gra w duszy artysty, który od 19 roku życia należy do naszego Arcybractwa (*Co w duszy gra?*, s. 15).

Podążając za hasłem trzyletniego programu duszpasterskiego: „Eucharystia daje życie”, odkrywamy z autorem artykułu *Zgromadzeni na świętej wieczerzy* (s. 27) kl. Pawłem Zaborowskim TDS misteria Mszy św. Rozważania eucharystycznej *Drogi krzyżowej zel. Marii Soboty (Ukryty w odrobinie chleba)*, umieszczone w dodatku do czasopisma, są cennym uzupełnieniem tych treści. ■

OJCIEC Z TWÓRCZĄ ODWAGĄ

Wubiegłym roku obchodziliśmy 150. rocznicę ogłoszenia św. Józefa patronem Kościoła katolickiego, którego to aktu dokonał bł. Pius IX 8 grudnia 1870 roku. Aby uczcić ten jubileusz, papież Franciszek ogłosił, że 2021 rok będzie poświęcony właśnie Opiekunowi Jezusa. Ojciec Święty wydał również list apostolski *Patris corde* („Ojcowskim sercem”), którego celem jest „wzbudzenie większej miłości dla tego wielkiego świętego, abyśmy byli zachęcani do modlitwy o jego wstawiennictwo i do naśladowania jego cnót i jego zaangażowania”. Święty Józef jako jeden z patronów Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa jest szczególnie bliski członkom Arcybractwa. Obejmuje opieką przede wszystkim mężczyzn, dla których stanowi wzór odważnej wiary, bezgranicznego zaufania Bogu i oddania się na całopalną ofiarę. Papież Franciszek opisuje św. Józefa m.in. jako „ojca z twórczą odwagą”, charakteryzując jego postawę w następujący sposób:

„Jeśli pierwszym etapem prawdziwego wewnętrznego uzdrowienia jest przyjęcie własnej historii, to znaczy uczynienie w sobie miejsca także na to, czego nie wybraliśmy w naszym życiu, musimy dodać jeszcze jedną ważną cechę: twórczą odwagę. Ujawnia się ona szczególnie wtedy, gdy napotykamy na trudności. W obliczu trudności można bowiem zatrzymać się i zejść z pola walki lub jakoś coś wymyślić. Czasami to właśnie trudności wydobywają z każdego z nas możliwości, o posiadaniu których nawet nie mieliśmy pojęcia.

Wiele razy, czytając «Ewangelie dzieciństwa», zastanawiamy się, dlaczego Bóg nie zadziałał bezpośrednio i wyraźnie. Ale Bóg interweniuje poprzez wydarzenia i ludzi. Józef jest człowiekiem, przez którego Bóg troszczy się o początki historii odkupienia. Jest on prawdziwym «cudem», dzięki któremu Bóg ocala Dziecię i Jego Matkę. Bóg działa, ufając w twórczą odwagę tego człowieka, który przybywając do Betlejem i nie znajdując miejsca, gdzie Maryja mogłaby porodzić, przystosowuje stajnię i urządza tak, aby stała się jak najbardziej gościnnym miejscem dla przychodzącego na świat Syna Bożego (por. Łk 2,6-7). W obliczu zagrożenia ze strony Heroda, który chce zabić Dziecko, po raz kolejny we śnie Józef zostaje ostrzeżony, by bronić Dziecięcia, i w środku nocy organizuje ucieczkę do Egiptu (por. Mt 2,13-14).

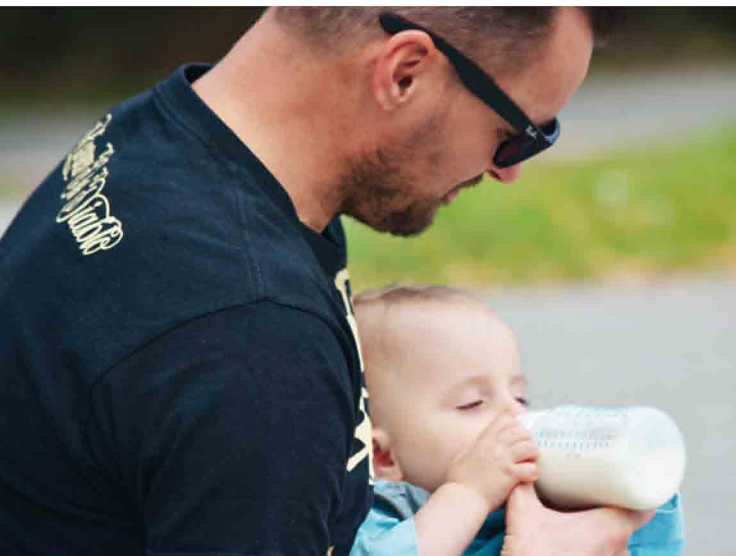
Czytając powierzchownie te opisy, zawsze odnosimy wrażenie, że świat jest na łasce silnych i moż-

nych, ale «dobra nowina» Ewangelii polega na ukazaniu, iż pomimo despotyzmu i przemocy władców ziemskich Bóg zawsze znajduje sposób, by zrealizować swój plan zbawienia. Także nasze życie czasem wydaje się być zdane na łaskę silnych, ale Ewangelia mówi nam, że Bóg zawsze potrafi ocalić to, co się liczy, pod warunkiem, że użyjemy tej samej twórczej odwagi, co cieśla z Nazaretu, który potrafi przekształcić problem w szansę, pokładając zawsze ufność w Opatrzności. Jeśli czasami Bóg zdaje się nam nie pomagać, nie oznacza to, że nas opuścił, ale że pokłada ufność w nas i w tym, co możemy zaplanować, wymyślić, znaleźć. [...]

Na końcu każdej historii, której Józef jest bohaterem, Ewangelia zauważa, że wstaje on, zabiera ze sobą Dziecię i Jego Matkę, i czyni to, co Bóg mu nakazał (por. Mt 1,24; 2,14.21). Istotnie, Jezus i Maryja, Jego Matka, są najcenniejszym

skarbem naszej wiary. W planie zbawienia nie można oddzielać Syna od Matki, od Tej, która «postępowała naprzód w pielgrzymce wiary i utrzymywała wiernie swe zjednoczenie z Synem aż do krzyża».

powiedzialności, naszej trosce, naszej opiece. Syn Wszechmogącego Boga przychodzi na świat, przyjmując stan wielkiej słabości. Stał się tym, który potrzebuje Józefa, by był broniony, chroniony, otoczony opieką, wychowywany. Bóg ufa temu człowiekowi, podobnie jak Maryja, która odnajduje w Józefie tego, który nie tylko chce ocalić Jej życie, ale który zawsze będzie się troszczył o Nią i o Dziecko. Zatem św. Józef nie może nie być Opiekunem Kościoła, ponieważ Kościół jest kontynuacją Ciała Chrystusa w dziejach, a jednocześnie w macierzyństwie Kościoła zacienione jest macierzyństwo Maryi. Józef, chroniąc

Musimy zawsze zadawać sobie pytanie, czy z całych sił strzeżemy Jezusa i Maryi, którzy w tajemniczy sposób są powierzeni naszej od-

Kościół, nieprzerwanie chroni Dziecię i Jego Matkę, a także my, Kochając Kościół, wciąż Kochamy Dziecię i Jego Matkę”.

Publikacji listu apostolskiego *Patris corde* towarzyszy Dekret Penitencjarii Apostolskiej łączący „Rok św. Józefa” z darem specjalnych odpustów, które można zyskać w dni poświęcone pamięci Oblubieńca Maryi: 19 marca, 1 maja, w święto św. Rodziny, w Niedzielę św. Józefa (według tradycji bizantyńskiej), 19 dnia każdego miesiąca oraz w każdą środę. Oprócz tego dar odpustu zupełnego otrzymają m.in. rodziny oraz narzeczeni, którzy odmówią modlitwę różańcową, oraz ci, którzy: zawierzą codziennie św. Józefowi swoją pracę; podejmą przynajmniej 30-minutową medytację nad modlitwą *Ojcze nasz* lub wezmą udział w rekolekcjach albo jednodniowym dniu skupienia obejmującym medytację nad osobą Oblubieńca Maryi; spełnią uczynek miłosierdzia co do ciała lub duszy; odmówią *Litanie do św. Józefa*, *Akatyst* ku jego czci (w całości lub przynajmniej w części) albo jakąkolwiek inną modlitwę do św. Józefa w intencji Kościoła prześladowanego. ■

PRZEZ RODZINĘ DO SERCA JEZUSA

O. Martin Pradère

Podczas wizyty w Paray-le-Monial 5 października 1986 r. św. Jan Paweł II podkreślił związek między rodziną a Bożym Sercem, zwłaszcza w perspektywie budowania cywilizacji miłości. Powiedział wówczas: „Łaska sakramentu małżeństwa w przymierzu z Bożą Mądrością, w przymierzu z nieskończoną miłością Serca Jezusowego, dała wam możliwość rozwijania w każdym z członków rodziny całego bogactwa osoby ludzkiej, całego bogactwa jej powołania do miłości Boga i ludzi. Przyjmijcie obecność Serca Chrystusowego, powierzając mu wasze ogniska domowe [...]. Z przebitego Serca Chrystusa chcemy czerpać tę prawdziwą miłość, której potrzebują nasze rodziny. Rodzina jest podstawową

komórką w budowaniu cywilizacji miłości”¹.

Ojciec Święty wyraził językiem, który dociera do współczesnego odbiorcy, coś, o czym już wcześniej mówił o. Mateo Crawley-Boevey. Wskutek cudownego uzdrowienia, jakiego doznał w Kaplicy Objawień w Paray w 1907 r., poczuł wewnętrzne przynaglenie, by zdobywać świat dla Jezusa poprzez rodziny, które będą dokonywać in-tronizacji Bożego Serca w swoich domach. Celem tej praktyki jest umiejscowienie Chrystusa w centralnym miejscu rodziny, by ta mogła otrzymać łaskę zjednoczenia

¹ Św. Jan Paweł II, homilia *Dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę*, Paray-le-Monial, 05.10.1986 r.

i pojednania, jak o tym mówił sam Pan Jezus do św. Małgorzaty Marii Alacoque: „[Jezus dał poznać, że] jest Źródłem wszelkich błogosławieństw, więc udzieli ich obficie tam, gdzie będzie czczony obraz Jego Najświętszego Serca [...] Obiecuje ponadto pojednać rodziny rozdzielone i otoczyć opieką te, które będą w jakiejś potrzebie. W zgromadzeniach zakonnych, które będą oddawać Mu cześć i powierzą się Jego opiece, utrzyma w zjednoczeniu wszystkie serca, aby tworzyły z Nim jedno”².

Tego rodzaju konsekracja miała być wyrazem „społecznego królowania Bożego Serca”, terminu szczęśliwie dziś zastąpionego przez „cywilizację miłości”. Rodzina, pozostająca w centrum nauczania polskiego papieża, jest podstawową komórką Kościoła i społeczeństwa. Niestety w obecnych czasach

jest ona w szczególny sposób narażona na wpływy ultraliberalnej globalizacji, nieetycznych technik biomedycznych i „kultury śmierci”. W tym sensie małżonkowie chrześcijańscy bardziej niż kiedykolwiek wcześniej potrzebują wsparcia łaski Bożej. Mistyka Serca Jezusowego jest szczególnie dostosowana do rodzin, o ile ma ona wymiar prawdziwie oblubieńczy i jako mistyka miłości pozwala umieścić kwestię uświęcenia małżonków i rodzin w centralnym miejscu ich życia.

DUCHOWOŚĆ SERCA JEZUSOWEGO A MISTYKA OBLUBIEŃCZA

Sednem mistyki Bożego Serca jest miłość oblubieńcza Chrystusa do Kościoła, ta sama, którą wyśpiewuje Pieśń nad Pieśniami. Ten rodzaj duchowości streszcza się w scenie przebicia włócznią Serca Pana Jezusa (J 19,34). Wydarzenie to może być poprawnie odczytane jedynie w świetle godów weselnych w Kanie Galilejskiej, gdzie Chry-

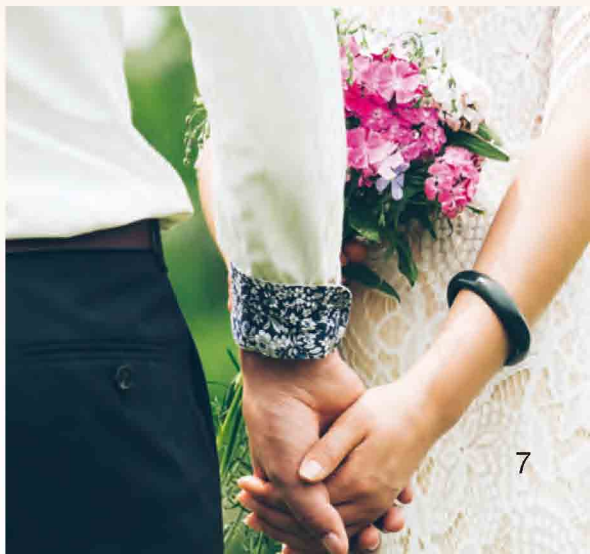
² List 131 do ojca Croiseta, [w:] *Listy św. Małgorzaty Marii Alacoque*, Kraków 2009.

stus dokonał pierwszego z wielu cudów. Był to dar Jezusa, nowego Adama, który umarł na krzyżu za Kościół, nową Ewę. Oddał życie za swoją oblubienicę, a ta poprzez życiodajne sakramenty zamieszkała w samym Sercu Chrystusa. Podobnie jak Jego krzyż i przebite na nim Serce nie mogą zostać zrozumiane z całą głębią ich symboliki bez uwzględnienia opisu wesela w Kanie Galilejskiej, tak również sam opis godów kananejskich wymaga światła, jakie rzuca na niego Pieśń nad Pieśniami (w której prawdziwym Oblubieńcem jest Bóg, a oblubienicą Izrael) i Księga Rodzaju w opisie stworzenia człowieka. Schemat ten działa również w drugą stronę: opisy z Księgi Rodzaju oraz Pieśń na Pieśniami muszą być odczytywane w świetle Misterium Paschalnego, zaślubin Chrystusa z Kościołem. Tak właśnie interpretował to św. Paweł, który dał o tym świadectwo w Liście do Efezjan, czy św. Jan w swojej Ewangelii. Tylko w ten sposób można zgłębić prawdziwy sens tych fragmentów Pisma Świętego. Dlatego właśnie mistyka Serca Pana Jezusa od samego początku była głęboko zakorzeniona w miłości oblubieńczej. W średniowieczu księga Pieśni nad Pieśniami była odczytywana za klasztorными murami przez mnichów, którzy dostrzegali w niej istotny pokarm duchowy. Ówczesne tłumaczenie łacińskie Pisma Świętego, zwane Wulgatą, przypisywało Oblubieńcowi słowa: „Zraniłaś serce moje, siostrzo moja, oblubienico, zraniłaś serce moje jednym

spojrzeniem twoim” (Pnp 4,9)³. Średniowieczni komentatorzy rozumieci te słowa jako wyraz miłości Jezusa do Kościoła. W tej właśnie tradycji Ojcowie Kościoła interpretowali Pieśń nad Pieśniami w świetle Misterium Paschalnego: „Stała się pieśnią wychwalającą jednocześnie radość Zbawiciela, jak również Jego ofiarne cierpienie z miłości. Źródłem tego dobrowolnego cierpienia Chrystusa była nie tyle zawiść ludzka, co miłość Zbawiciela do swojego stworzenia”⁴. Oblubieniec ofiarowując swoje życie z miłości do oblubienicy, daje jej możliwość oddania się w zamian i jednoczenia się z Jego ofiarą przed Matką odkupionej ludzkości (por. J 19,26; J 16,21; Ap 12,1-6). W ten sposób Pismo Święte pokazuje, że miłość może

³ Pismo św. w przekładzie ks. Jakuba Wujka, dokonanym z Wulgaty. W tłumaczeniu Biblii Tysiąclecia ten fragment brzmi już nieco inaczej: „Oczarowałaś me serce, siostrzo ma, oblubienico, oczarowałaś me serce jednym spojrzeniem twych oczu”.

⁴ Bernard de Margerie, francuski jezuita (1923-2003).

być wręcz „zaraźliwa” i owocna: „Niewiasto, oto syn Twój” (J 19,26). Podobnie jak w Pieśni nad Pieśniami, tu również dostrzegamy miłość do końca, dopóki Oblubieniec nie zdobędzie serca oblubienicy, czyniąc je jednością ze swoim. Z tego powodu Gilbert de Hoyland, średniowieczny mnich z zakonu cystersów, pisał: „Jaka by nie była jego miłość, [chrześcijanin] nie kocha po prostu, lecz kocha w zamian, ponieważ Chrystus pierwszy nas umiłował (1 J 4,10)”. Z tego tekstu wyłania się koncepcja *redamatio* (łac. odwzajemnienie miłości), tak charakterystyczna dla duchowości Serca Jezusowego począwszy od Pieśni nad Pieśniami.

Pojęcie mistyki Bożego Serca zawdzięczamy przede wszystkim św. Bernardowi z Clairvaux. W jego twórczości życie duchowe jawi się bowiem jako historia miłosna, jako umiłowanie Miłości, a Maryja jako figura Pani doskonałej. Możliwe, że zaznaczają się tu wpływy literatury dworskiej. Tak się składa, że terminy miłość mistyczna i miłość dworska wykształciły się w tym sa-

mych czasie i mówiąc o nich, często używano tego samego języka, jakkolwiek trudno sprecyzować, w jakim stopniu te pojęcia wzajemnie na siebie wpływały. Francuski historyk i mediewista Gustaw Cohen pisał o tym następująco: „W pojęciu średniowiecznego chrześcijanina nie ma rozróżnienia na miłość Boską i ludzką, miłość niebiańską i ziemską, miłość duchową i cielesną. Istnieje jedna miłość w całej swojej złożoności, istota i siła napędowa życia”. Idea wywyższenia kobiety znalazła doskonały wzór w osobie Maryi. „W momencie, gdy zawiodły wszystkie ziemskie miłości, czyż nie Ona potrafiła pocieszać ludzi, obdarzając ich miłością, która nie zawodzi i nie ma końca?” – tak pisał o Dziewicy Maryi Folquet de Marseille, trubadur i późniejszy biskup Tuluzy, przedstawiając Ją jako Panią w najbardziej zaszczytnym tego słowa znaczeniu. Natomiast św. Bernard był pierwszym, który użył do określenia Maryi tytułu Nasza Pani⁵. „Człowiek staje przed Dziewicą Maryją w postawie lennika, służy Jej jak wasal swemu suwerenowi” – pisał dwudziesto-wieczny francuski pisarz i historyk Daniel Rops, precyzując: „Określenie «Nasza Pani» jest terminem miłości dworskiej [...]. Kult maryjny był ukoronowaniem tego zadania, które wypełniał średniowieczny Kościół, a mianowicie wychowania w miłości” (cdn.). ■

(Tłum.: Elżbieta Jodzińska)

⁵ Używany jest on m.in. w krajach frankońskich (przyp. tłum.).

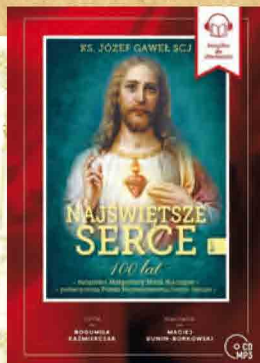
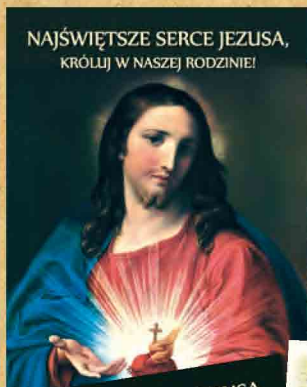

NOWOŚCI WYDAWNICZE

- ▼ 33 Godziny Święte
- ▼ Modlitwy dusz ofiarnych
- ▼ Afisz na Wielkanoc – format A3 i A4

INNE PROPOZYCJE

- ▼ Akt Poświęcenia Rodziny Najświętszemu Sercu Pana Jezusa – dwie wersje graficzne, format A4
- ▼ Najświętsze Serce – audiobook (do nabycia w Wydawnictwie Rafael)
- ▼ **KSIĄŻKI O NAJSW. RANACH PANA JEZUSA**
- ▼ Siostra Maria Marta Chambon i Najświętsze Rany Zbawiciela
- ▼ Na uleczenie ludzkich dusz

Więcej informacji na naszej stronie internetowej
www.strazjezusa.pl

ALLELUJA, PAN ZMARTWYCHWSTAŁ!

Nie bójmy się zaufać tej Miłości, która pokonuje wszelkie mroki, uwalnia od lęku, czyni możliwym to, co zdawało się nam niemożliwe, wreszcie ZE ŚMIERCI WYPROWADZA ŻYCIE.

Radosnych i błogosławionych świąt Zmartwychwstania Pańskiego życzy

Redakcja

PIELGRZYMKA NA JASNĄ GÓRĘ

Z e względu na niemożliwy do przewidzenia przebieg pandemii koronawirusa szczegóły programu XXXVI Ogólnopolskiej Pielgrzymki Arcybractwa Straży Honorowej NSPJ, która odbędzie się 19 czerwca br., zamieścimy pod koniec maja na stronie internetowej Arcybractwa:

www.strazhonorowa.pl.

Prosimy o uważne śledzenie naszych komunikatów.